

Muziektheaterstuk doet festival Over het IJ aan

Energiek spel Orkater

Theater Over het IJ

- ▶ Acteurs en muzikanten stuw-
en elkaar op in *Koud Meisje*.
- ▶ Schijnbare onverschilligheid
in *Good Cop Bad Cop*.

.....
AMSTERDAM 'We staan er met z'n allen alleen voor', fluisterzinnen stemmen aan het eind van *Koud Meisje*. De vier mensen op het podium in de grote Docklandshal zeggen dan even niets meer; muzikanten Mick Paauwe en Arend Niks wrijven elk nog op ritmische wijze twee stukken stoepsteen tegen elkaar, totdat ook dat geluid langzaam wegsterft.

We staan er alleen voor, dat is toch wel het gevoel dat hoort bij dit muziektheaterstuk waarmee Orkater deze zomer de festivals aandoet en nu op het Over het IJ is aanbeland. Toch is het geenszins een sombere voorstelling, intengende. *Koud Meisje* barst van de energie, gegenereerd door het haast woeste samenspel van acteurs Ria Marks en Paul van der Laan aan de ene kant en dat van de muzikanten aan de andere.

Stoeptegels zijn het decor en de rekwisieten tegelijk; diagonaal liggen ze over de speelvloer, als een niet al te breed pad waarop de personages elkaar steeds weer ontmoeten. In een dans, een zoektocht naar de ideale partner, of aan een graf.

Stapel er een paar op elkaar en je kunt erop zitten. 'Is deze stoel vrij?' vraagt Marks aan haar tegenspeler. Hij reageert zuinigjes en heeft duidelijk geen zin de zitplaats af te staan. Binnen de kortste keren ontwikkelt zich een bizar, associatief gesprek, ondersteund door heftig fysiek spel, nog opgestuwd door muziek.

Marks zet een tegel rechtop en zie, daar ontstaat een laptop. Vrouw zoekt man, typt ze in, en Paul van der Laan laat elk specimen in deze context de revue passeren. Zet meer tegels rechtop en even later bevind je je op een kerkhof.

Steeds korte scènes brengt het viertal op deze manier, grappig, gek en overdonderend op een fysieke en tegelijkertijd bloemrijke manier. Dat levenspad dat daar ligt, is niet zonder obstakels en we staan er uiteindelijk alleen voor. Maar: met z'n allen, dat scheelt

misschien weer.

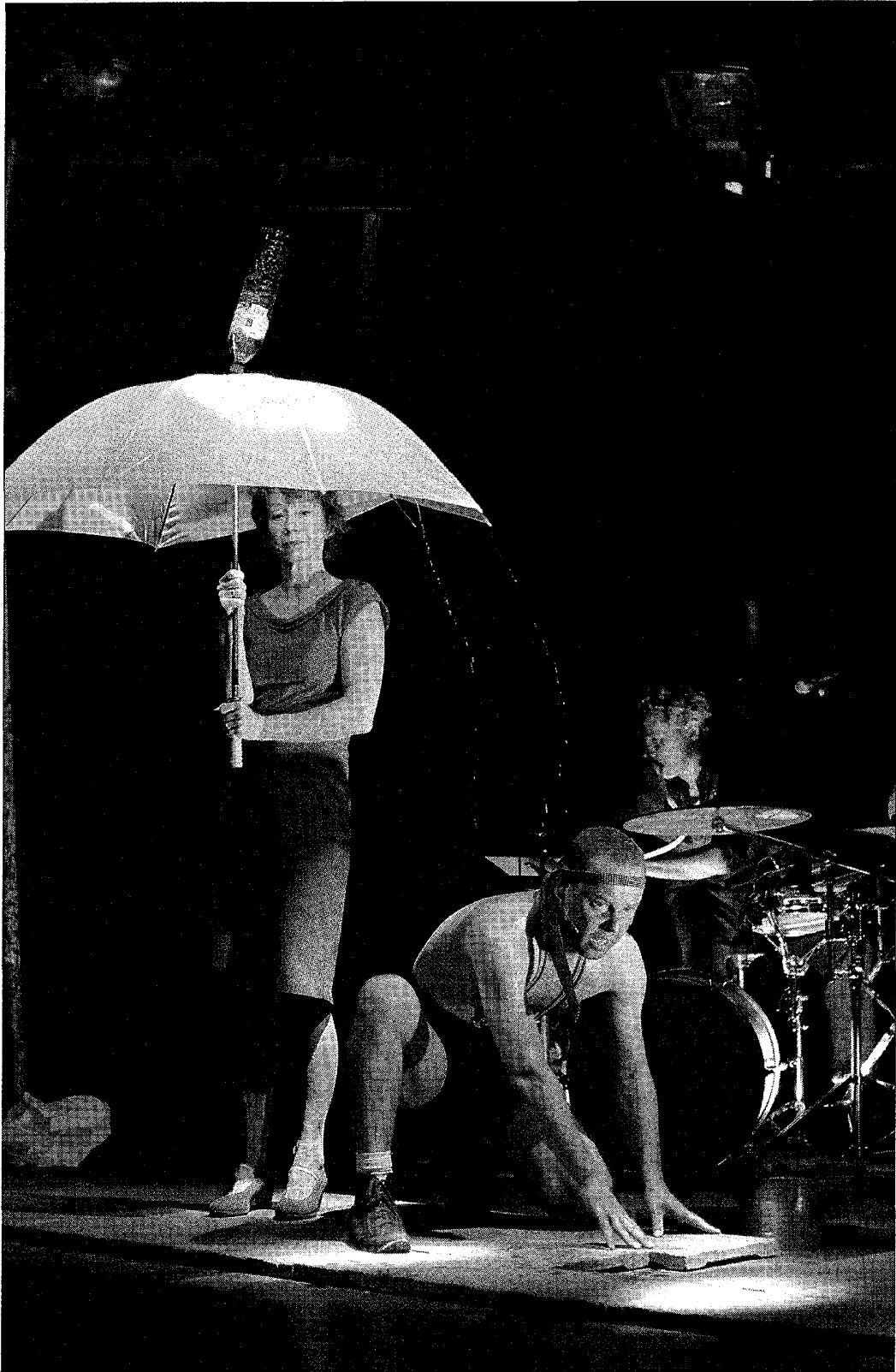
Al even fysiek, zij het in een andere sfeer, is *Good Cop Bad Cop* van Kassys. De drie spelers verkennen nauwgezet alle hoeken van hun loods; ze krabben aan een deur, raken verstrikt in een rondslingerende plastic zak, klimmen op opgestapelde dozen en geven kopjes aan willekeurig welk voorwerp.

Dat gaat de hele voorstelling zo door en is fascinerend om te zien: tussen hen onderling heerst een schijnbare onverschilligheid, maar af en toe zijn ze onmiskenbaar naar elkaar op zoek. Ze zijn twee poezen en een hond. Ze communiceren op eigen wijze, en zeggen dus niks.

Toch hebben de makers/spelers Liesbeth Gritter, Esther Snelder en Ton Heijligers wel degelijk tekst - die spreken ze alleen uitsluitend uit op film, geprojecteerd op een doek hoog in de ruimte. Wat ze zeggen (erg geestig) heeft dan des te meer betrekking op de onderlinge verhoudingen in de loods, en zo zetten ze de situatie slim op scherp. Wij kijken tot het eind ademloos toe: *Big Brother* met beesten.

Karin Veraart

Over het IJ Festival, t/m 15 juli in Amsterdam-Noord. *Koud Meisje* door Orkater, 7 juli; nog te zien op de Parade in Den Haag, Utrecht en Amsterdam; www.deparade.nl. *Good Cop Bad Cop*, 7 juli; hier nog t/m 15 juli. Tournee voorjaar 2008.

Ria Marks en Paul van der Laan in *Koud Meisje*. Foto Ben van Duin